

“El desenvolupament que no tinga en compte el respecte al medi ambient està abocat al fracàs”

Josep Antoni Casan és el regidor de Turisme de l'Ajuntament de Benicàssim, un dels municipis del País Valencià que més turistes acull durant els mesos d'estiu. Conscient de la necessitat de renovar les infraestructures hoteleres i de serveis, la regidoria prepara avui dos plans d'actuació que permetran reciclar i millorar l'oferta turística actual.

—Quines són les principals ofertes turístiques de Benicàssim?

—Durant l'estiu a Benicàssim es poden fer moltes coses, però el que estem intentant en els darrers anys és

complementar d'una manera adequada el sol i la platja, que és el nostre principal actiu turístic.

—El turisme d'avui dia ja no demana solament sol i platja...

—Efectivament. I en això, tenim la sort de tindre a poc més d'un quilòmetre de la mar un paratge natural com el Desert de les Palmes, patrimonialment i culturalment molt ric.

—Com veu l'Ajuntament la futura carretera de Cabanes a Orpesa que afecta el Desert de les Palmes?

—Ens preocupa molt. El Desert de les Palmes és un paratge protegit, i supose, per tant, que tot allò que pugua impactar de forma directa o indirecta en el parc és molt delicat. A aquest respecte ja hi ha diversos procediments judicials en marxa i de moment s'han paralitzat les obres. Per alguna cosa deu ser.

—Benicàssim ja ha assolit el punt més alt quant a municipi turístic?

—En absolut. És cert que Benicàssim és una destinació qualificada turísticament com a madura. Però per això mateix estem desenvolupant dos plans per millorar la qualitat del que ja tenim.

—En què consisteixen aquests plans?

“El FIB no pot estar permanentment subvencionat. La col·laboració és necessària, però tot té un límit.”

—El primer l'estem preparant des de l'Ajuntament i pretén ser un pla estratègic que estudeie tota la l'oferta i la demanda per tal de millorar-ne els aspectes negatius. L'altre és el pla d'excel·lència turística de l'estat, que suposa una aportació econòmica de 450 milions de pessetes entre l'administració autonòmica, l'estat i l'Ajuntament per a reciclar i millorar des de les grans infraestructures fins els més petits detalls.

—Com es compagina la promoció del turisme amb el respecte al medi ambient?

—Tot el desenvolupament turístic i urbanístic que no tinga en compte el desenvolupament sostenible està abocat al fracàs. I el turista és el primer que demana aquest respecte. Per a nosaltres és molt important que tot s'adeqüe a la conservació del paisatge, de la natura, i una bona prova d'això és el compte que tenim amb les nostres platges.

—Com afronta Benicàssim els hiverns?

—El problema és que la temporada és molt curta, pràcticament quatre mesos. Però la nostra sort és que estem tan a prop de Castelló que som

la segona vivenda de molts castellonencs. Benicàssim està creixent espectacularment. En sis anys hem passat de 5.000 habitants censats a quasi 11.000.

—El Festival de Benicàssim és un dels principals esdeveniments que tenen lloc a la ciutat. Quins són els aspectes positius i els aspectes negatius del FIB?

—El millor del festival és la impressionant promoció que fa de Benicàssim. El FIB ha arribat a concentrar 50.000 joves de l'estat espanyol i d'Europa. Ara bé, és cert que aquest festival, per desgràcia, es fa durant la temporada més alta de Benicàssim. A primers

d'agost, la costa ja està saturada i 50.000 persones més de colp signifiquen una pressió massa forta.

—Com ha quedat la col·laboració entre FIB i l'Ajuntament després de les últimes desavinences?

—La col·laboració és total i absoluta. De fet, la zona d'acampada i la zona de concerts són propietat de l'Ajuntament. De tota manera, nosaltres pensem que altres institucions, com la Diputació de Castelló i l'Agència Valenciana de Turisme, haurien de col·laborar molt més perquè el festival és una promoció no només per a Benicàssim sinó per a tot el País Valencià.

—Això podria afectar la futura ubicació del festival?

—El FIB l'organitza una empresa privada, i per tant, les subvencions públiques han de tenir un límit. Ells tenen els seus propis patrocinadors, i han de decidir què volen fer. De tota manera, si aquest festival no fóra rendible, no el farien. No han d'estar permanentment subvencionats. És necessària una col·laboració, però tot té un límit.

Rosanna Melià